

[Veistrup.]

slaaet denne Ændring, saa der er ingen Tvivl om, at det har været den højtaerede Landbrugsministers Mening, og jeg for mit Vedkommende giver min Tilslutning dertil. Det kan ikke nægtes, at der er sket en betydelig Forbedring i den almindelige Situation og tillige med Hensyn til Afsætningen af vort Smør, saa at vi i Øjeblikket ikke engang er i Stand til at tilfredsstille Begæret. Men naar det er Tilfældet, vil det baade individuelt og nationaløkonomisk være fuldkommen urimeligt, om man gennem en stor Forhøjelse af Margarineafgiften faar Befolkningen til at spise mere Smør. Enhver kan sige sig selv, at det er en stor nationaløkonomisk Fordel, om vi kan udføre mere Smør og erstatte Smørret herhjemme med Margarine. Det ærede Medlem kom netop med den Udtalelse, at der næppe er for meget Smør i Verden, og det viser ogsaa den Efterspørgsel, der er. Dette Forslag vil forøge Margarineproduktionen og derved mindske Smørforbruget, siger det ærede Medlem. Ja, men Kendsgerningen har i Virkeligheden vist det modsatte. Saa vidt mig bekendt er Smørforbruget mindsket, efter at vi i Fjor gennemførte Margarineafgiften. Rent teoretisk kan man opstille saadanne Betragtninger, men Praksis viser altsaa det stik modsatte.

For øvrigt vil jeg gerne give min Tilslutning til de Tanker, som blev fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa den Fremgangsmaade, der for Øjeblikket følges: at hver Gang der er Tale om at hjælpe paa den ene eller den anden Maade, skal Hjælpen tages fra den almindelige Befolkning i Form af Prisforhøjelser, men naar der er Tale om Hjælp i Form af Renteudsættelser og Hjælpen skal tages fra de Folk, som har den brede Ryg til at bære det, saa svarer man Hus forbi, det vil man ikke være med til. Jeg begriber ikke en saadan Tankegang. Det forekommer mig, at naar der virkelig er Trang til Hjælp et eller andet Sted, saa maa man lade de Folk yde Hjælpen, som er i Stand dertil. Lad os ikke tro, at det er den almindelige Befolkning, der har særlig Evne til at bære denne Byrde. Selvfølgelig, det er de mange, men det er ogsaa de økonomisk svage, og derfor spørger jeg, om vi skal fortsætte den Politik, vi har været inde paa, eller om vi ikke i en nærmere eller fjernere Fremtid kan gaa til en Afvikling af den.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet

og Det radikale Venstre for deres Tilslutning til det foreliggende Forslag. Jeg er jo desværre ikke i Stand til, i alt Fald ikke i Øjeblikket, at bringe den samme Tak til Ordførerne for de andre Partier. Disse udtalte begge, at det foreliggende Forslag betegner en stor Forringelse af den gældende Smørordning. Jeg vil heroverfor sige, at man i alt Fald kun paa et eneste Punkt kan tale om en Forringelse, nemlig derved, at Margarineafgiften bortfalder. De Ændringer, der findes i § 1, Stk. 2, 3 og 4, er ubetinget til Fordel for Landbruget, og med Hensyn til Margarineafgiften maa man ikke glemme, at Situationen er vidt forskellig fra den Situation, der forelaa i Fjor, da vi gennemførte Smør- og Margarineordningen. Stillingen med Hensyn til Tilbud og Priser paa Fedtstoffer er betydelig ugunstigere for det forbrugende Publikum i Aar end i Fjor, og det maa man ogsaa tage Hensyn til. Men dertil kommer, at det ubetinget er en meget tvivlsom Fordel for ca. Halvdelen af Landmændene at faa gennemført en Margarineafgift og en Smørafgift, hvad der ogsaa giver sig Udtryk i, at samtlige Husmandsforeninger har taget bestemt Afstand fra en Fortsættelse af en Lovgivning med en Margarineafgift, idet de netop er klar over, at den Fordel, de kan have af en Smørafgift fra den Del af Befolkningen, som har Raad til at købe Smør, kan de meget let komme til at betale igennem en Afgift paa deres eget Margarineforbrug. Jeg mener ganske vist ogsaa, at man fra det offentlige Side bør opretholde en mindre vellønnende Produktion for Landbruget, for der er ingen, der kan se, om det i Fremtiden vil være klogt af os at begrænse vort Kvæghold og vor Smørproduktion; jeg hører slet ikke til dem, der mener, at det er saa sikkert, at man skal reducere sine Kvægbesættninger for Tiden. Men hvis man gaar ind paa den Tankegang og anser det for rigtigt for det offentlige at opretholde og styrke Smørproduktionen, saa maa man gøre sig klart, at det ikke kan ske gennem en Afgift, der lægges paa den fattigste Del af Befolkningen. Vil man have en Afgift, maa den lægges andre Steder, hvor man lettere kan bære den; saa maa man øse af andre Kilder, som er mere rigelige.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) fremkom med en Udtalelse, som jeg fuldt ud kan give min Tilslutning. Den gik, naar jeg skal referere den efter Hukommelsen, saa nogenlunde ud paa, at det er urimeligt, at den bedrestillede Del af Befolkningen uden for Landbruget skal nyde Fordel af det Toldpaalæg paa